

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 23403/10
02.12.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Олге Петровић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судијским помоћником Николом Крушкоћом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Б.С. из К, Улица ... , кога заступа пуномоћник Д.Ћ, адвокат из Б, Улица ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије у Б, Сектора за имовинско-правне послове ради поништаја решења ... број ... од ... године, уз учешће заинтересованог лица Републике Србије, коју заступа законски заступник Републички јавни правобранилац, у предмету експропријације, након усмене и јавне расправе, одржане дана 26.11.2010.године, у присуству пуномоћника тужиоца, заступника туженог и одсуству законског заступника заинтересованог лица, у седници већа одржаној дана 02.12.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се одбија у делу којим се тражи поништавање решења Министарства финансија Републике Србије - Сектор за имовинско-правне послове Б. ... број ... од ... године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена на став I, став II, став III и став IV диспозитива решења Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К. број ... од ... године.

II Тужба се уважава у делу који се односи на трошкове управног поступка и поништава се решење Министарства финансија Републике Србије - Сектор за имовинско-правне послове Б. ... број ... од ... године у делу којим је одбијена жалба тужиоца изјављена на

став V диспозитива решења Градске управе за имовину, Одељење за имовинско-правне послове у К. број ... од ... године и враћа предмет у том делу надлежном органу на поновно одлучивање.

III Свака странка сноси своје трошкове.

Образложење

Оспореним решењем ... број ... од ... године одбијена је жалба тужиоца Б.С. из К. изјављена против решења Градске управе за имовину, Одељења за имовинско-правне послове број ... од ... године, којим је у ставу I диспозитива у корист Републике Србије потпуно експроприсано земљиште означено као кп. бр. ..., њива 2. класе у површини од ... ха и кп. бр. ... ливада 3. класе у површини од ... ха и кп. бр., ливада 3. класе у површини од ... ха, уписане у Лист непокретности број ... КО К. као приватна својина Б.С. из К, ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће Ф.А.С. д.о.о. К, предвиђеног измењеним и допуњеним уговором о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученом на основу Закључка Владе ... број ... од ... године. Ставом II диспозитива првостепеног решења одлучено је да ће о накнади за извршену експропријацију бити расправљено у посебном поступку, одмах по правоснажности тог решења, док је ставом III обавезан корисник експропријације да у року од 15 дана по правоснажности тог решења достави Градској управи града К. писмену понуду о облику и висини накнаде за извршену експропријацију, а ставом IV диспозитива је обавезан тужилац Б.С. да непокретности означене у ставу I диспозитива првостепеног решења преда у својину и државину кориснику експропријације у року од 15 дана од дана правоснажности одлуке о накнади, а ставом V обавезан је корисник експропријације да плати трошкове поступка у износу од ... динара у року од 15 дана од дана правоснажности овог решења.

У тужби, поднесцима и речи на расправи, тужилац је преко пуномоћника, оспорио законитост решења туженог због учињених повреда одредаба Закона о општем управном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене Закона о експропријацији, као и због погрешне одлуке о трошковима поступка. Министарство финансија као орган Републике Србије, која је корисник експропријације, није

могло да одлучује по жалби тужиоца у овој управној ствари. Првостепени орган странкама није достављао предлог за експропријацију са доказима које је корисник експропријације био дужан да достави уз предлог, већ је странкама достављен само позив са назнаком да се ради о поступку експропријације. Првостепени орган је одбијао на расправи да уручи предлог и доказе по захтеву странака и њихових пуномоћника онако како то предвиђа Закон о експропријацији. Издата потврда о обезбеђеним средствима за накнаду за ову експропријацију је у супротности са Законом о буџету, што значи да није утврђен стварни износ средстава за спровођење наведене експропријације. Одлука управних органа о трошковима поступка је погрешна, јер нису признати сви стварни и нужни трошкови, а погрешно је обрачуната и вредност предмета поступка према којој су обрачунавани и адвокатски трошкови. Сматра да је закон погрешно примењен на његову штету, па је предложио да суд тужбу уважи, поништи решење туженог и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, а да о трошковима поступка одлучи у спору пуне јурисдикције.

Тужени орган је у одговору на тужбу, као и преко свог заступника на расправи и поднеску, навео да је тужба неоснована. Остао је при разлозима из оспореног решења. Чланом 8. Закона о експропријацији прописано је да Република Србија може бити корисник експропријације, а надлежност туженог за решавање по жалби на првостепено решење о експропријацији је прописана чланом 29. став 6. истог Закона. Јавни интерес је утврђен решењем Владе Републике Србије. Износ у Закону о буџету од ... динара предвиђен је за обезбеђење средстава за експропријације на целој територији Републике Србије, а износ из потврде Министарства од ... динара је износ који је обезбеђен за накнаде власницима за наведену експропријацију. Из записника о расправи може да се утврди да је пуномоћник ранијих сопственика саслушан о свим чињеницама од значаја за експропријацију, као и о свим изведеним доказима. предложио је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове није тражио.

У одговору на тужбу, преко свог законског заступника, заинтересовано лице, је навело да је јавни интерес утврђен у складу са чланом 20. став 3. Закона о експропријацији и да су непокретности које су предмет експропријације у потпуности дефинисане у Прилогу Г. Предложило је да суд тужбу одбије као неосновану. Трошкове није тражило.

Управни суд је на расправи извршио увид у списе органа и извео доказе читањем решења Владе Републике Србије ... број ... од ... године, Измењеног и допуњеног Уговора о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С.

д.о.о. од ... године, закљученог на основу закључка Владе број ... од ... године, Прилога Г истог уговора, потврде Министарства финансија број ... од ... године, листа непокретности Службе за катастар непокретности К. број ... КО К. и извештаја Јавног предузећа Дирекције за урбанизам и изградњу број ... од године.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), након одржане усмене и јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. Закона о управним споровима, као и члана 8. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/04 и 111/09), који се примењује сходно члану 74. ЗУС-а, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована у делу који се односи на оспорено решење којим је одлучено о жалби тужиоца на првостепено решење под ставом I – IV диспозитива, а основана је у делу којим је одбијена жалба тужиоца на став V диспозитива којим је одлучено о трошковима управног поступка.

Из доказа изведених на расправи произлази да је решењем Владе Републике Србије ... број ... од ... године, утврђен јавни интерес за експропријацију и административни пренос непокретности – земљишта и објеката на земљишту који на закону могу бити предмет експропријације и административног преноса ради обезбеђења дела неновчаног оснивачког улога Републике Србије у заједничко предузеће Ф.А. д.о.о. К., предвиђеног Измењеним и допуњеним Уговором о заједничком инвестиционом улагању између Републике Србије, Ф.Г.А. и Ф.А.С. д.о.о. од ... године, закљученог на основу закључка Владе ... број ... од ... године, на непокретностима у КО К., дефинисаним у Прилогу 4 (на енглеском језику), односно Прилогу Г (на српском језику) тог уговора. Истим решењем одређена је за корисника експропријације, Република Србија.

По оцени Управног суда, правилан је закључак оба органа да су испуњени услови из члана 29. став 3. Закона о експропријацији ("Службени гласник РС", број 53/95, "Службени лист СРЈ", број 16/2001 и "Службени гласник РС", бр. 23/2001 и 20/2009), за усвајање предлога за експропријацију, јер су исправама поднетим уз предлог и до доношења првостепеног решења, у смислу члана 27. и члана 28. став 4. истог Закона, доказане одлучне чињенице.

Из листа непокретности број ... КО К. утврђено је да су кп.бр. ..., њива 2. класе у површини од ... ха и кп. бр. ... ливада 3. класе у површини од ... ха и кп. бр. ..., ливада 3. класе у површини од ... ха, у време подношења предлога уписане као приватна својина

тужиоца Б.С. Из приложене потврде Министарства финансија утврђено је да су обезбеђена средства у износу од ... динара за 2010. годину ради исплате накнаде за ову експропријацију. У овом делу дати су правилни и на закону засновани разлози, како о утврђењу чињеничног стања, тако и о примени материјалног права и то члана 27. и члана 29. Закона о експропријацији. Правилни су разлози другостепеног органа и у погледу навода жалбе којим се оспорава валидност потврде Министарства финансија као доказа, јер она јесте доказ о обезбеђењу средстава у 2010. години за ову експропријацију и административни пренос, а висина средстава за ову сврху за следећу 2011. годину може да буде одређена у новом износу по Закону о буџету за 2011.годину. У овом делу Управни суд прихвата разлоге другостепеног органа. У погледу навода тужбе који се тичу надлежности туженог за одлучивање о жалби, они су неосновани, јер је чланом 8. Закона о експропријацији, прописано да Р.С. може бити корисник експропријације, а надлежност Министарства финансија за решавање по жалби на првостепено решење о експропријацији је прописана чланом 29. став 6. истог Закона.

У погледу навода тужбе, који су садржани и у жалби, везаних за онемогућавање тужиоцу учешћа у поступку, тиме што му није достављен предлог за експропријацију са прилозима и доказима пре расправе, Управни суд је нашао да је погрешно првостепени орган што пре расправе није доставио тужиоцу предлог са приложеним доказима уз позив за расправу, у смислу члана 6. и члана 133. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01). Међутим, ову повреду првостепени орган је ипак отклонио тиме што је пуномоћнику тужиоца на расправи одржаној дана ... године, пред првостепеним органом, уручен предлог са доказима о чему се пуномоћник тужиоца изјаснио поднеском од ... године као и на расправи одржаној ... године, а о потврди Министарства финансија Републике Србије од ... године урученој на расправи ... године, пуномоћник тужиоца се изјаснио поднеском од ... године. На овај начин тужиоцу је омогућено учешће у поступку.

Управни суд је ценио доказ изведен читањем извештаја Јавног предузећа, Дирекција за урбанизам и изградњу К. од ... године и нашао да се њиме не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, јер је експропријација извршена према подацима Службе за катастар непокретности из времена подношења предлога, а какав је правни режим био на експроприсаном земљишту дванаест година пре тога није одлучна чињеница за решење ствари.

Имајући у виду наведено, Управни суд је нашао да оспореним решењем у делу којим се одлучује по жалби тужиоца на став I-IV, није повређен закон на штету тужиоца, па

је, применом одредбе члана 40. ЗУС-а, одлучио као у диспозитиву ове пресуде под ставом I.

Међутим, приликом доношења одлуке о трошковима управног поступка учињене су повреде правила поступања из члана 199. став 2. и члана 235. став 2. ЗУП-а, јер у овом делу решења управних органа не садрже потпуне и јасне разлоге, посебно о томе колико је тужиоцу признато на име трошкова заступања, а колико на име једног образложеног поднеска, већ је само одређен збирни износ од ... динара. Тужени није одговорио на наводе жалбе у погледу признавања трошкова сатнине и паушала, нити о трошковима састава жалбе о чему је, у смислу члана 235. став 2. ЗУП-а, био у обавези да се изјасни.

Како је у овом делу закон погрешно примењен на штету тужиоца, то је Управни суд у том делу тужбу уважио и понишито оспорено решење у делу којим је одлучено о жалби тужилаца на став V диспозитива првостепеног решења применом члана 42. став 1. ЗУС-а, и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, а примедбе суда у погледу поступка и правно схватање обавезни су за тужени орган по члану 69. став 2. ЗУС-а.

Тужилац је делимично успео у управном спору, а трошкове је тражио, па је Управни суд, имајући у виду постигнути успех у спору (трошкови управног поступка) применом члана 66. и 67. ЗУС-а и члана 149. став 2. ЗПП-а, донео одлуку да свака странка сноси своје трошкове и одлучио као у диспозитиву пресуде под ставом III.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 02.12.2010. године, I-2 У 23403/10

Записничар

Никола Крушкоња, с.р.

Председник већа-судија

Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СУ-2010